

Сценарій лялькової вистави

«Котик і півник»

Дійові особи: *Казкар, Котик Півник Лисичка*

Старша дочка Друга дочка

Пилипко

Декорації: *ліс, хатинка Котика з великим вікном*

Казкар: Був собі котик і півник, та й побратались. От котикові треба іти по дрова, він і каже півникові.

Котик: «Сядь же ти, півнику, на печі та їж калачі, а я піду по дрова; та як прийде лисичка, то не озивайсь!»

Казкар: Пішов. Коли ж біжить лисичка.

Лисичка: «Півнику, братику, одчини! Півнику, братику, одчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму».

Півник: «Тоток, тоток, не велів коток! То - ток, то -ток, не велів коток!»

Казкар: От лисичка віконце видрала, борщик виїла і півника взяла. Несе його, а він кличе котика — співає.

Півник: Мій котику, мій братику!

Несе мене лиса, за кленові ліса,

За крутії гори, за бистрії води...

Казкар: От котик почув, прибіг, відняв півника і поніс додому та й каже знов: «Гляди ж, півнику, як прийде лисичка, не окликайся, бо тепер я піду даліше!» Пішов. А лисичка вже й біжить. Стук-стук у віконце.

Лисичка: «Півнику, братику, одчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!»

Півник: «Тоток, тоток, не велів коток!»

Казкар: От вона віконце видрала, борщик виїла і півника забрала. Несе, а півник знову кричить.

Півник: Мій котику, мій братику! Несе мене лиса, за кленові ліса,
За крутії гори, за бистрії води! Порятуй!

Казкар: Раз проспівав — не чує котик; він вдруге голосніше — котик прибіг, одняв його і поніс додому .

Котик: Тепер же я піду далеко-далеко, і хоч як уже будеш кричати — не почую; то вже мовчи, не озивайся до лисички!

Казкар: Пішов котик. Коли ж ізнов лисичка.

Лисичка: «Півнику, братику, — каже, — одчини! Півнику, братику, одчини! Як не відчиниш, віконце видеру, борщик виїм і тебе візьму!»

Півник: «Тоток, тоток, не велів коток!»

Казкар: От лисичка віконце видрала, борщик виїла і його взяла. Несе, а півник співає — раз, вдруге, втретє. Котик не почув, а лисичка й понесла півника додому. Увечері приходить котик додому — нема півника. Він зажурився, а далі зробив собі бандурку, узяв мішок і молоток і пішов до лисиччиної хатки. Став і заграв:

Котик: А в лиски-лиски новий двір, Чотири дочки — на вибір,
П'ятий синко, ще й Пилипко;! Вийди, лиско, подивися, чи хороше я граю.

Казкар: А лисичка саме пекла палянички. От старша дочка лисиччина і каже:

Старша дочка: Мамо, піду я подивлюсь: хто се так гарно грає.

Казкар: Взяла паляничку і пішла, а котик її — цок, та в лобок, та в мішок, та й знов став грати. От і друга дочка каже лисичці.

Друга дочка: Піду і я, мамо! паляничку, і пішла.

Казкар: А він і ту — цок, та в лобок... А після і третя дочка, і четверта. А Пилипко ждав-ждав і каже.

Пилипко: Піду я, мамо, зажену їх, — чого вони так забарились!

Казкар: Пішов. А котик і його — цок, та в лобок, та в мішок. Зайшов Котик до лиски у хату і каже.

Котик: У мене твої діти, лисичко, віддавай півника!

Казкар: забрав котик півника, а лисичці віддав її діток. Більше лисичка не приходила по Півника.

